

(4) Indiende schade het gevolg is van opzet of grove schuld van den vervoerder, dan wel van een van degenen die in verband met het vervoer te werk zijn gesteld, is de vervoerder onbeperkt voor de schade aansprakelijk.

40. Deze ordonnantie kan worden aangehaald als „Luchtvervoer-ordonnantie”.

Zij treedt in werking met ingang van een nader door den Gouverneur-Generaal te bepalen tijdstip. (S. 39—101: 1 Mei 1939.)

Ordonnantie op het Levensverzekeringbedrijf.

(Ord. v. 15 Apr. 1941.) S. 41—101. (i.v.g. 1 Mei 1941.)

Toelichting, Bb. 15108. Zie oorlogsriscico levensv., S. 49—438.

(Bijl. Handel. Volksr. zittingsj. 1940-'41, onderw. 122, stuk 2A.)

In I.S. 23—176 is de Wet op het levensverzekeringbedrijf (N.S. 22—716) bekend gemaakt, die gedeeltelijk ook voor Indonesië verbindend was. Bij onderstaande ord. is deze wet voor Indonesië buiten werking gesteld. De voorschriften t.a.v. levensv.maatschappijen, die bijzondere voorziening behoeven in S. 31—136 zijn door onderstaande bepalingen vervangen en krachtens S. 41—102 vervallen. Bij ord. in S. 28—509 is een regeling van een in te stellen onderzoek naar het levensverz.bedrijf vastgesteld, waarvan de opnieuw afgekondigde, gewijzigde tekst verderop is opgenomen. De uitvoeringsregeling van laatstgenoemde ord., vastgesteld bij gvtbsesl. in S. 1928—510, die bevoegdheden en verdere bepalingen betr. den Hoofdamttenaar v.h. levensverz.bedrijf bevatte, kan als vervallen beschouwd worden, nu zowel in de nieuwe tekst van S. 28—509 als in onderstaande ord. alle hierboven genoemde bevoegdheden a.d. Verzekeringskamer zijn opgedragen. Bij S. 40—385 jo. 454 is een regeling afgekondigd tot opschorting der verplichtingen v. levensverz.maatschappijen, wier premiereserve belegd is in waarden in door den vijand bezet gebied. Deze regeling is ingevolge art. V van S. 41—102 jo. 48—3 per 1 Dec. 1947 vervallen.

Afkortingen:

Levensv. voor: Wet op het Levensverz.bedr. 1922, I.S. 23—176.

Ord. Levensv. voor: Ord. op het Levensv.bedr. I.S. 41—101.

Verord. Levensv. voor: Verord. op het Levensv.bedr. I.S. 41—114.

Consid. Dat Hij, het noodzakelijk achtende tot volledige regeling van het overheidstoezicht op de uitoefening van het levensverzekeringbedrijf over te gaan en voor alle bevolkingsgroepen daarmee verband houdende voorschriften te geven;

Voorts overwegende, dat deze voorziening zóó dringend is, dat de daartoe noodzakelijke wijziging, aanvulling of gedeeltelijke buitenwerkingstelling van de „Wet op het Levensverzekeringbedrijf” (N.S. 1922 No. 716, I.S. 1923 No. 176) niet kan worden afgewacht, zoodat, met gebruikmaking van de in art. 93 van de Indische Staatsregeling gegeven bevoegdheid, die wet bij ord. voor Indonesië buiten werking moet worden gesteld.

HOOFDSTUK I.

Algemeene bepalingen.

§ 1. Definities en inleidende bepalingen.

Art. 1. (1) In deze ord. en de ter uitvoering daarvan strekkende voorschriften wordt verstaan onder:

a. overeenkomsten van levensverzekering, de overeenkomsten tot het doen van geldelijke uitkeeringen tegen genot van premie en in verband met het leven of den dood van den mensch, overeenkomsten van herverzekering daaronder begrepen, met dien verstande, dat overeenkomsten van ongevallenvverzekering niet als overeenkomsten van levensverzekering worden beschouwd; (Levensv. 1-a, 5.)

b. premie, iedere onder den naam van premie, bijdrage, inleg, contributie of koopsom, of onder welken anderen naam ook, ineens of periodiek verschuldigde geldsom; (Levensv. 1-b.)

c. levensverzekeringbedrijf, het als bedrijf sluiten van overeenkomsten van levensverzekering en het afwikkelen van als bedrijf gesloten overeenkomsten van levensverzekering, zo gezamenlijk als afzonderlijk, ook al wordt daarmede niet beoogd het maken van winst; (Levensv. 2¹.)

d. verzekeraar, de onderneming, welke het levensverzekeringbedrijf uitoefent en in het bezit is van een verklaring, als bedoeld in art. 14; (Levensv. 3.)

e. onderlinge maatschappijen, de binnen Indonesië werkzame wederkeerige verzekerings- of waarborgmaatschappijen, welke ten doel hebben de uitoefening van het levensverzekeringbedrijf.

(2) (Ing. S. 49—392.) Voor de toepassing van deze ord. en de ter uitvoering daarvan strekkende voorschriften wordt het sluiten van een overeenkomst van levensverzekering met een hier te lande woonachtig of gevestigd persoon of het overnemen van een met zodanig persoon gesloten overeenkomst van levensverzekering begrepen onder het hier te lande sluiten van een overeenkomst van levensverzekering maar wordt het sluiten van een overeenkomst van levensverzekering met een buiten Indonesië woonachtig of gevestigd persoon of het overnemen van een met een zodanig persoon gesloten overeenkomst van levensverzekering daaronder niet begrepen.

(3) Voor de toepassing van deze ord. en de ter uitvoering daarvan strekkende voorschriften wordt onder schuldeischer mede begrepen degeen, die nu of in de toekomst rechten kan ontleenen aan een met den verzekeraar gesloten overeenkomst van levensverzekering. (Levensv. 4-b.)

2. Deze ordonnantie is niet van toepassing op: (Levensv. 6.)

a. de Rijksverzekeringbank;

b. fondsen door het openbaar gezag ingesteld, welke uitsluitend strekken ten bate van hen, die in dienst van dit gezag staan of gestaan hebben dan wel van hunne nagelaten betrekkingen;

c. fondsen, welke aan een of meer werkgevers zijn verbonden, waarin gelden worden bijeengebracht, welke uitsluitend of nagenoeg uitsluitend zijn bestemd om aan personen, die in dienst van die werkgevers zijn of zijn geweest, dan wel aan hunne nagelaten betrekkingen te worden uitgekeerd.

d. Vervallen: S. 49—392.

3. (1) Het levensverzekeringbedrijf verliest zijn karakter als zoodanig niet, indien bij de overeenkomsten van levensverzekering, naast de verplichtingen, als bedoeld in art. 1 lid (1) sub a, verplichtingen van anderen aard worden aanvaard. (Levensv. 2².)

(2) Ingeval van twijfel, of een handeling of een samenstel van handelingen al dan niet uitoefening van het levensverzekeringbedrijf vormt, dan wel uitoefening van een ander bedrijf nevens het levensverzekeringbedrijf vormt, beslist de in art. 4 lid (1) bedoelde Verzekeringskamer, behoudens beroep op den Directeur van Justitie. (Levensv. 10.)

§ 2. Van de Verzekeringskamer.

4. (1) Er is een Verzekeringskamer, welke is belast met het van overheidswegen houden van toezicht op het levensverzekeringbedrijf.

(2) De Verzekeringskamer is een op openbaar gezag ingesteld zedelijk lichaam; de kamer is gevestigd te Djakarta.

(3) De bijeenkomsten van de Verzekeringskamer zijn niet openbaar. (Levensv. 32¹.)

(4) Bij regeeringsverordening wordt een instructie voor de kamer vastgesteld. (S. 41—113*; Levensv. 8.)

5. (1) De Verzekeringskamer bestaat uit ten minste vijf en ten hoogste negen leden, die door den Gouverneur-Generaal worden benoemd en ontslagen. Uit die leden wordt door Hem een Voorzitter alsmede een Gedelegeerd lid aangewezen.

(2) Het Gedelegeerd lid is belast met den dagelijkschen gang van zaken

en vervangt den Voorzitter in geval van diens afwezigheid.

(3) De Kamer wordt bijgestaan door een secretaris, die door den Gouverneur-Generaal wordt benoemd en ontslagen.

(4) Het Gedelegeerd lid, de secretaris en de ambtenaren van de Verzekeringskamer zijn landsdienaren.

(5) Alvorens hunne bediening te aanvaarden leggen de leden, de secretaris en de ambtenaren van de kamer den eed of de belofte af, waarvan het formulier door den Gouverneur-Generaal wordt vastgesteld.

6. (1) Het is den leden, den secretaris, den ambtenaren en het overige personeel van de Verzekeringskamer verboden op eenigerlei wijze verbonden te zijn aan, of anders dan als schuldeischer uit overeenkomsten van levensverzekering belang te hebben bij eenige onderneming, welke het levensverzekeringbedrijf uitoefent.

(2) Het in lid (1) gestelde verbod is mede van toepassing ten aanzien van de echtgenooten van de in dat lid bedoelde personen.

(3) Een persoon als bedoeld in lid (1), die door huwelijk, schenking, erfenis of legaat komt te verkeerren in een toestand, welke strijdig is met een bij dit art. gesteld verbod, is verplicht dien toestand zoo spoedig als redelijkerwijze mogelijk is te doen ophouden.

7. (1) De Verzekeringskamer brengt jaarlijks aan den Gouverneur-Generaal verslag nopens hare werkzaamheden uit.

(2) In dat verslag worden niet opgenomen de adviezen, welke door haar zijn uitgebracht, doch niet openbaar gemaakt, noch wordt daarin melding gemaakt van andere dan krachtens art. 39 verstrekte inlichtingen.

(3) Het verslag wordt openbaar gemaakt.

(4) Een oordeel over eenige onderneming, welke het levensverzekeringbedrijf uitoefent, wordt in het verslag niet kenbaar gemaakt. (Levensv. 33).

8. Zoo dikwijls de Verzekeringskamer in de uitoefening van de haar opgedragen taak zich bij request tot den bevoegden rechter wendt, behoeft het daartoe strekkende request niet door een procureur te zijn onderteekend.

9. (1) De Verzekeringskamer is bevoegd getuigen en deskundigen te hooren en zoo noodig deze daartoe op te roepen. De getuigen en deskundigen zijn verplicht onderscheidenlijk getuigenis van de waarheid af te leggen of naar beste weten mondeling of schriftelijk de van hen gevorderde diensten te bewijzen.

(2) De oproeping geschiedt bij aangeteekenden dienstbrief tegen een daarbij te bepalen plaats, dag en uur. De opgeroepen zijn verplicht te verschijnen.

(3) Verschijnt een getuige of een deskundige niet, zonder dat van een wettige verhindering blijkt, dan roept de Verzekeringskamer hem op nieuw op en kan zij de tusschenkomst van den sterken arm inroepen om den opgeroepene voor te brengen.

(4) De Verzekeringskamer is bevoegd van de getuigen en deskundigen den eed te vorderen onderscheidenlijk van de geheele waarheid en niets dan de waarheid te zullen zeggen of van naar beste weten verslag te zullen uitbrengen. (Levensv. 30; Ord. levensv. 113.)

10. (1) Van het verhoor van getuigen en deskundigen wordt door den secretaris een proces-verbaal opgemaakt; dit proces-verbaal zal, behalve de vermelding van de opgaven met betrekking tot de namen en voor- namen, het beroep, den ouderdom en de woon- of verblijfplaats van de te verhooren personen en van den door hen afgelegden eed of belofte den zakelijken inhoud van de afgelegde verklaringen bevatten.

(2) Dit proces-verbaal zal aan den verhoorde worden voorgelezen. Hij zal daarin zoodanige veranderingen en bijvoegingen mogen doen aanbrengen als hem goedgeeft; deze veranderingen en bijvoegingen zullen onder of op den kant van zijn getuigenis of verklaring worden genoteerd en aan den verhoorde worden voorgelezen.

(3) Het proces-verbaal zal door den verhoorde alsmede door den

voorzitter van de Verzekeringskamer en den secretaris worden onder- teekend; eventueel in het proces-verbaal voorkomende kanteekeningen zullen door hen worden geparafeerd.

(4) Het proces-verbaal, opgemaakt door den secretaris, noudt de ver- melding in, dat het is opgemaakt op den eed bij den aanvang zijner bediening gedaan.

11. (1) De Verzekeringskamer is bevoegd aan getuigen en deskundigen een schadeloosstelling benevens vergoeding van reiskosten toe te kennen, op den voet van hetgeen te dien aanzien is bepaald voor getuigen en deskundigen in burgerlijke zaken voor de Europeesche rechtbanken. (S. 1851—27*; Levensv. 30¹¹.)

(2) Van de toekenning van zoodanige schadeloosstelling en vergoe- ding, welke ten laste van den Lande komt, wordt in het proces-verbaal melding gemaakt.

12. (1) De Verzekeringskamer is bevoegd het verhoor van getuigen of deskundigen op te dragen aan een harer leden of bij ver verwijderde woon- of verblijfplaats van een getuige of deskundige mede aan den residentierechter van zijn woon- of verblijfplaats, dan wel voor zoover betreft de buitengewesten, mede aan het Hoofd van Plaatselijk Bestuur. (Levensv. 30¹⁰.)

(2) De artt. 9, 10 en 11 zijn in die gevallen van overeenkomstige toepassing met dien verstande, dat bij verhoor door den residentierechter het proces-verbaal wordt opgemaakt door den griffier en dat, indien het verhoor door een lid der Verzekeringskamer buiten Batavia dan wel door het Hoofd van Plaatselijk Bestuur plaats heeft, het opmaken van het proces-verbaal kan worden opgedragen aan een ambtenaar bevoegd tot het opmaken van ambtseedige processen-verbaal, dan wel kan geschieden door het lid zelf.

13. (1) De Verzekeringskamer is bevoegd van de boeken en overige bescheiden van een onderneming, welke het levensverzekeringbedrijf uitoefent, inzage te nemen of te doen nemen door personen, die daartoe door de kamer bij uitdrukkelijke en bijzondere volmacht zijn aangewezen.

(2) Hij, die de in lid (1) bedoelde boeken of bescheiden onder zich heeft, is desgevorderd verplicht deze daartoe open te leggen.

(3) De door de Verzekeringskamer tot het nemen van inzage van boeken en bescheiden gemachtigde personen hebben met de hen verge- zellende personen te allen tijde toegang tot de plaatsen, waar die boeken en bescheiden zich bevinden of vermoed worden zich te bevinden.

(4) Wordt hun die toegang geweigerd, ook na vertoon van hunne machtiging, dan verschaffen zij zich dien desnoods met behulp van den sterken arm. (Levensv. 31; Ord. levensv. 113.)

§ 3. Van de erkenning als verzekeraar.

14. (Gew. S. 49—392.) (1) Het is verboden in Indonesië het levens- verzekeringbedrijf uit te oefenen zonder in het bezit te zijn van een daarop betrekking hebbende verklaring, houdende de erkenning als verzekeraar, als bedoeld in lid (2).

(2) De in het vorige lid bedoelde verklaring heeft betrekking, hetzij op de volledige uitoefening hier te lande van het levensverzekering- bedrijf, in welk geval zij de letter A draagt, hetzij op het enkel afwik- kelen hier te lande van overeenkomsten van levensverzekering, in welk geval zij de letter B draagt.

(3) De verklaring wordt afgegeven door de Verzekeringskamer en door haar openbaar gemaakt met vermelding van de letter der verklaring en de bedrijfsuitoefening waarop zij betrekking heeft, de naam en plaats van vestiging van de verzekeraar en, zo deze buiten Indonesië is ge- vestigd, tevens van de naam van de vertegenwoordiger in Indonesië en van de plaats waar deze is gevestigd of domicilie heeft gekozen.

(4) De afgegeven verklaring kan op schriftelijk verzoek van de be-

trokken verzekeraar worden ingetrokken door de Verzekeringskamer, welke intrekking door haar wordt openbaar gemaakt.

De geldigheid der verklaring vervalt op het tijdstip der intrekking.

(5) Tegen een besluit of beslissing van de Verzekeringskamer, waarbij de intrekking geweigerd wordt, kan de onderneming in beroep komen bij het Hoofd van het departement van Justitie door middel van een gemotiveerd beroepsschrift. Een zodanig beroep staat ook open indien de Kamer weigert een besluit of beslissing te nemen alsmede indien op het schriftelijk verzoek tot intrekking der verklaring geen beslissing is genomen binnen honderd dagen na de dag van ontvangst van het verzoek.

Het beroep moet worden ingesteld binnen zestig dagen na de dag, dat van het besluit, de beslissing of de weigering tot het nemen daarvan aan de onderneming werd kennis gegeven, dan wel, indien geen beslissing is genomen, binnen zestig dagen na verloop van de genoemde termijn van honderd dagen, behoudens de bevoegdheid van genoemde gezaghebbende om deze bepaling buiten toepassing te laten, indien hij van oordeel is, dat de onderneming het beroep redelijkerwijs niet binnen die termijn heeft kunnen instellen.

15. Tot het verkrijgen van een verklaring, als bedoeld in art. 14 lid (1), moeten door binnen Indonesië gevestigde ondernemingen, welke het levensverzekeringbedrijf wenschen uit te oefenen, aan de Verzekeringskamer worden overgelegd :

a. de acte van oprichting, de statuten en de verdere reglementen, waardoor de onderneming wordt geregeerd ;

b. de bij of krachtens regeeringsverordening omschreven bewijsstukken, opgaven en bescheiden ; (Verord. levensv. 2—7.)

c. de nadere gegevens, welke door de Kamer tot het nemen van een beslissing noodig worden geoordeeld. (Levensv. 17.)

16. Tot het verkrijgen van een verklaring, als bedoeld in art. 14 lid (1), moeten door in het Koninkrijk, doch buiten Indonesië gevestigde ondernemingen, welke binnen Indonesië het levensverzekeringbedrijf wenschen uit te oefenen, aan de Verzekeringskamer worden overgelegd :

a. de acte van oprichting, de statuten en de verdere reglementen of overeenkomsten, waardoor de onderneming wordt geregeerd ;

b. de bij of krachtens regeeringsverordening omschreven bewijsstukken, opgaven en bescheiden ; (Verord. levensv. 2—7.)

c. acten of andere bescheiden, waaruit blijkt, dat de aanvrager een binnen Indonesië woonachtige of gevestigde persoon de bevoegdheid heeft verleend om die onderneming met betrekking tot de uitoefening van haar bedrijf hier te lande algeheel te vertegenwoordigen ;

d. de nadere gegevens, welke door de kamer tot het nemen van een beslissing noodig worden geoordeeld. (Levensv. 17.)

17. (1) Tot het verkrijgen van een verklaring, als bedoeld in art. 14 lid (1), moeten door buiten het Koninkrijk gevestigde ondernemingen, welke binnen Indonesië het levensverzekeringbedrijf wenschen uit te oefenen, aan de Verzekeringskamer worden overgelegd

a. de acte van oprichting, de statuten en de verdere reglementen of overeenkomsten, waardoor de onderneming wordt geregeerd ;

b. een door een bij of krachtens regeeringsverordening aangewezen autoriteit afgegeven document, waaruit blijkt, dat die onderneming naar het recht van de plaats van vestiging als rechtspersoon is aan te merken ;

c. de bij of krachtens regeeringsverordening omschreven bewijsstukken, opgaven en bescheiden ; (Verord. levensv. 3v., 17v.)

d. acten of andere bescheiden, waaruit blijkt, dat de aanvrager een binnen Indonesië woonachtige of gevestigde persoon de bevoegdheid heeft verleend om die onderneming met betrekking tot de uitoefening van haar bedrijf hier te lande algeheel te vertegenwoordigen ;

e. de nadere gegevens, welke door de kamer tot het nemen van een beslissing noodig worden geoordeeld. (Levensv. 17.)

(2) De Verzekeringskamer is bevoegd van de in lid (1) bedoelde, in een vreemde taal gestelde stukken de indiening van een beëdigde vertaling in de Nederlandsche taal te verlangen.

17 a. (*Ing. S. 49—392.*) Tot het verkrijgen van een verklaring welke de letter B draagt, als bedoeld in art. 14 (2), is niet vereist de overlegging der in art. 15 onder *a* en *b*, art. 16 onder *a* en *b* en art. 17 onder *a*, *b* en *c* bedoelde stukken.

18. Aan buiten Indonesië gevestigde ondernemingen, welke hier te lande het levensverzekeringbedrijf uitoefenen of wenschen uit te oefenen, wordt een verklaring, als bedoeld in art. 14 lid (1), niet afgegeven, zolang door die onderneming niet is voldaan aan de in art. 19 onder *a* bedoelde verplichting. (*Verord. levensv. 4, 20.*)

19. (*Gew. S. 49—392.*) Buiten Indonesië gevestigde ondernemingen, welke hier te lande het levensverzekeringbedrijf uitoefenen of in het bezit zijn van een verklaring, als bedoeld in art. 14, zijn verplicht:

a. hier te lande de beschikking te hebben over een vermogen ter grootte van:

I. vijfhonderdduizend gulden, wanneer de ondernemingen, hier te lande overeenkomsten van levensverzekering sluiten of in het bezit zijn van de in art. 14 bedoelde verklaring welke de letter A draagt;

II. het bedrag aan periodieke premien, uit het bedrijf hier te lande der onderneming invorderbaar geworden in het afgelopen boekjaar, met een maximum van vijfhonderdduizend gulden, wanneer de ondernemingen hier te lande enkel overeenkomsten van levensverzekering afwikkelen of in het bezit zijn van de in art. 14 bedoelde verklaring welke de letter B draagt.

b. zo dikwijls de Verzekeringskamer dit verlangt, te doen blijken, dat aan de onder *a* bedoelde verplichtingen is voldaan.

HOOFDSTUK II.

Van de organisatie van verzekeraars.

§ 1. *Algemeene bepalingen.*

20. Het levensverzekeringbedrijf mag uitsluitend door naamloze vennootschappen, door onderlinge maatschappijen in den zin van het Wetboek van Koophandel en door Indonesische maatschappijen op aandeelen worden uitgeoefend, tenzij de onderneming buiten het Koninkrijk is gevestigd, in welk geval zij naar het recht van de plaats van vestiging rechtspersoon moet zijn. (*Levensv. 9¹.*)

21. (1) De binnen Indonesië werkzame verzekeraars mogen naast het levensverzekeringbedrijf geen ander bedrijf uitoefenen. (*Levensv. 9².*)

(2) Het bepaalde in lid (1) is niet van toepassing ten aanzien van verzekeraars, die geen andere overeenkomsten van levensverzekering dan die van herverzekering sluiten.

§ 2. *Bijzondere bepalingen voor binnen Indonesië gevestigde verzekeraars.*

22. (1) De in deze paragraaf voorkomende bepalingen zijn uitsluitend van toepassing ten aanzien van binnen Indonesië gevestigde verzekeraars.

(2) De artt. 26, 27 en 28 zijn niet van toepassing op Indonesische maatschappijen op aandeelen.

23. (1) De acte van oprichting van een onderlinge maatschappij moet hare statuten bevatten; zij wordt in de Nederlandsche taal verleden. (*Levensv. 13.*)

(2) De bestuurders zijn verplicht de acte van oprichting binnen veertien dagen na hare dagteekening te doen inschrijven in een daartoe door de Verzekeringskamer aangehouden openbaar register; deze inschrijving geschiedt kosteloos. (*Levensv. 12.*)

(3) Het register is ten kantore van de kamer voor een ieder kosteloos

ter inzage. Ieder kan daarvan voor zijn rekening uittreksel of afschrift bekomen.

(4) Hetgeen in dit art. omtrent de acte van oprichting is bepaald, geldt mede voor wijziging van die acte.

24. (1) De onderlinge maatschappij heeft een in aandeelen verdeeld waarborgkapitaal; deze aandeelen kunnen zoowel aan leden als aan niet-leden worden uitgegeven. (Levensv. 14¹.)

(2) Slechts zij, die met een onderlinge maatschappij een overeenkomst van levensverzekering hebben aangegaan, kunnen als lid daarvan treden.

(3) Het bestuur van een onderlinge maatschappij kan geheel of ten deele aan anderen dan leden worden opgedragen.

25. De rechten en verplichtingen voor Indonesiërs voortvloeiende uit de toetreding als lid of de deelneming aan het bestuur eener onderlinge maatschappij worden beoordeeld volgens de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek.

26. (1) Aandeelen aan toonder in het maatschappelijk kapitaal of het waarborgkapitaal van een verzekeraar mogen slechts worden uitgegeven na storting van het volle bedrag van het aandeel in de kas van den verzekeraar. (Levensv. 14².)

(2) Niet volgestorte aandeelen in het maatschappelijk kapitaal of het waarborgkapitaal van een verzekeraar mogen niet dan op naam worden uitgegeven. Ten minste het tiende deel van het volle bedrag der niet volgestorte aandeelen moet in de kas van den verzekeraar zijn gestort. (Ord. levensv. 27; Levensv. 14³.)

(3) Iedere overdracht aan verzekeraars van niet volgestorte aandeelen in hun kapitaal is van rechtswege nietig. Volgestorte aandeelen in het kapitaal mogen die verzekeraars voor eigen rekening onder bezwarenden titel slechts verkrijgen na bekomen toestemming van de Verzekeringskamer en ten hoogste tot het bedrag in de acte van oprichting bepaald.

(4) Storting op de in lid (1) en lid (2) bedoelde aandeelen op andere wijze dan in wettig betaalmiddel is niet geoorloofd, tenzij na verkregen toestemming van de Verzekeringskamer. (Ord. levensv. 23.)

27. (1) Zoolang het volle bedrag der geplaatste aandeelen niet is gestort, wordt door het bestuur van den verzekeraar een register aangehouden, waarin de namen van alle houders van niet volgestorte aandeelen zijn opgenomen, met vermelding van het op ieder aandeel gestort bedrag.

(2) Het register wordt met inachtneming van de daaromtrent door de Verzekeringskamer te geven aanwijzingen regelmatig bijgehouden.

(3) In het register wordt aange teekend elk verleend ontslag van aansprakelijkheid voor nog niet gedane stortingen.

(4) Het register wordt door het bestuur ten kantore van den verzekeraar voor een ieder ter inzage gelegd. Ieder kan daarvan voor zijn rekening uittreksel of afschrift bekomen. (Ord. levensv. 23, 111.)

28. (1) De levering van aandeelen op naam geschiedt, hetzij door de beteekening van een acte van overdracht aan den verzekeraar, hetzij door de schriftelijke erkenning van de overdracht door den verzekeraar.

(2) In geval van levering van niet volgestorte aandeelen wordt in het in art. 27 lid (1) bedoelde register mede de dag der levering aange teekend.

(3) Als dag der levering geldt de dag, waarop de in lid (1) bedoelde beteekening is geschied, dan wel de dag, waarop de in dat lid bedoelde erkenning is verzonden.

(4) Ook na levering van een niet volgestort aandeel blijft ieder der vorige aandeelhouders voor het daarop nog te storten bedrag hoofdelijk aansprakelijk jegens den verzekeraar.

(5) Ontslag van de in lid (4) bedoelde aansprakelijkheid kan slechts worden verleend door de bestuurders en, zoo die er zijn, de commissarissen van den verzekeraar. Dit ontslag wordt niet verleend dan in verband met den overgang van het aandeel.

(6) Van het ontslag van een vorigen aandeelhouder van zijne in lid

(4) bedoelde aansprakelijkheid wordt aan de Verzekeringskamer kennis gegeven.

(7) Het ontslag geldt niet ten aanzien van stortingen, welke binnen een jaar, te rekenen van den dag der levering, mochten worden uitgeschreven.

(8) Het ontslag bevrijdt, behoudens het bepaalde in lid (7), de vorige aandeelhouders.

(9) Indien een vorige aandeelhouder betaalt, treedt hij in de rechten, welke de verzekeraar tegen latere aandeelhouders mocht kunnen uitoefenen. (Ord. levensv. 23.)

29. (1) Ten aanzien van de verplichting tot storting op een aandeel in het kapitaal van den verzekeraar heeft nimmer schuldvergelijking plaats. (Bw. 1425v.)

(2) Terugbetaling op aandeelen, waaronder begrepen iedere geheele of gedeeltelijke teruggave van hetgeen op aandeelen is gestort, mag niet geschieden dan in de bij regeeringsverordening aangewezen gevallen.

30. Bij of krachtens regeeringsverordening worden voorschriften gegeven met betrekking tot de grootte van het maatschappelijk kapitaal of het waarborgkapitaal van verzekeraars en andere met de plaatsing van dat kapitaal verband houdende onderwerpen. (Ord. levensv. 36.)

31. Verzekeraars zijn verplicht het boekjaar te laten loopen van den eersten Januari tot en met den een en dertigsten December. (Levensv. 22, 111.)

32. (1) In geval van oprichting van nieuwe ondernemingen, welke de uitoefening van het levensverzekeringbedrijf ten doel hebben, zijn de oprichters bevoegd, de op die oprichting betrekking hebbende ontwerp-acte aan het oordeel van de Verzekeringskamer te onderwerpen.

(2) Indien de Verzekeringskamer heeft verklaard tegen de in lid (1) bedoelde ontwerp-acte geen bezwaar te hebben of, indien met door de kamer geopperde bezwaren ten volle is rekening gehouden, kan de in art. 14 lid (1) bedoelde verklaring niet worden geweigerd op grond van bezwaren tegen de acte, verleden overeenkomstig het ter beoordeeling ingezonden of met inachtneming van de door de Verzekeringskamer gegeven aanwijzingen gewijzigde ontwerp.

33. (1) Verzekeraars zijn verplicht in geval van wijziging van hunne acte van oprichting, statuten en reglementen daarvan onverwijld mededeeling te doen aan de Verzekeringskamer. (Ord. levensv. 111, 113.)

(2) Indien de Verzekeringskamer tegen een wijziging bezwaren heeft, geeft zij daarvan, onder opgave der redenen, zoo spoedig mogelijk kennis aan den verzekeraar.

(3) De in lid (1) bedoelde wijzigingen treden niet in werking, dan nadat door de Verzekeringskamer is verklaard, dat daartegen geen bezwaren zijn gerezen en zij zoo noodig in het in art. 23 lid (2) bedoelde register zijn ingeschreven.

(4) Het bepaalde bij art. 32 is van overeenkomstige toepassing.

34. Bij regeeringsverordening kunnen verdere voorschriften worden gegeven met betrekking tot den inhoud van de acten van oprichting en de statuten en verdere reglementen van ondernemingen, welke worden opgericht ter uitoefening van het levensverzekeringbedrijf.

§ 3. *Bijzondere bepalingen ten aanzien van buiten Indonesië gevestigde verzekeraars.*

35. De in deze paragraaf voorkomende bepalingen zijn uitsluitend van toepassing ten aanzien van buiten Indonesië gevestigde verzekeraars.

36. (1) Het maatschappelijk kapitaal of het waarborgkapitaal dan wel hetgeen naar het oordeel van de Verzekeringskamer daarmede is gelijk te stellen moet een waarde hebben van tenminste een millioen gulden. (Levensv. 15¹; Ord. levensv. 132; Verord. levensv. 9v.)

(2) Het bepaalde in lid (1) is niet van toepassing op ondernemingen, die in het bezit zijn van een verklaring bedoeld in art. 18 en art. 19 der Wet op het levensverzekeringbedrijf (Ind. Stbl. 1923 No. 176).

37. (1) Verzekeraars zijn verplicht in geval van wijziging van hunne acten van oprichting, statuten en reglementen daarvan onverwijld mededeeling te doen aan de Verzekeringskamer. (Ord. levensv. 111, 113.)

(2) Indien de Verzekeringskamer tegen een wijziging bezwaren heeft, geeft zij daarvan, onder opgave der redenen, zoo spoedig mogelijk kennis aan den verzekeraar.

(3) De in lid (1) bedoelde wijzigingen treden voor Indonesië niet in werking dan nadat door de Verzekeringskamer is verklaard, dat daartegen geen bezwaren zijn gerezen.

(4) Het bepaalde bij art. 17 lid (2) en bij art. 32 is van overeenkomstige toepassing.

§ 4. Uitzonderingsbepaling.

37 a. De in dit hoofdstuk voorkomende bepalingen zijn niet van toepassing op verzekeraars, welke geen hier te lande gesloten overeenkomsten van levensverzekering lopende hebben.

HOOFDSTUK III.

Van het Algemeene Toezicht.

§ 1. Algemeene bepalingen.

38. (1) Iedere verzekeraar is verplicht aan de Verzekeringskamer binnen den door de kamer te bepalen termijn de inlichtingen te verstrekken, welke deze met betrekking tot zijn bedrijf mocht verlangen. (Levensv. 23, 111, 113.)

(2) Bij of krachtens regeringsverordening kan worden bepaald, dat verzekeraars verplicht zijn binnen een bij die verordening te bepalen termijn ook ongevraagd bepaalde inlichtingen, stukken en gegevens hun bedrijf betreffende bij de Verzekeringskamer in te dienen. (Levensv. 21².)

39. (Gew. S. 49—392.) (1) Bij regeringsverordening kan worden bepaald, dat de bij of krachtens regeringsverord. aan te wijzen verzekeraars verplicht zijn periodiek naar waarheid staten in te vullen en daarin gestelde vragen te beantwoorden en deze ondertekend aan de Verzekeringskamer te doen toekomen.

(2) Bij regeringsverord. kan worden bepaald, dat de bij of krachtens regeringsverord. aan te wijzen verzekeraars verplicht zijn periodiek een verslag te doen opmaken.

(3) Bij of krachtens regeringsverordening kunnen verdere voorschriften worden gegeven met betrekking tot de inhoud der staten en verslagen, de perioden en tijdstippen van indiening en opmaking en de publicatie der verslagen of van een uittreksel daaruit, welke voorschriften voor onderscheidene verzekeraars verschillend kunnen zijn.

40. (Gew. S. 49—392.) De Verzekeringskamer kan te allen tijde een onderzoek instellen aangaande de juistheid van gegevens, door verzekeraars aan haar verstrekt of door hen gepubliceerd.

§ 2. Bijzondere bepalingen ten aanzien van binnen Indonesië gevestigde verzekeraars.

41. De in deze paragraaf voorkomende bepalingen zijn uitsluitend van toepassing ten aanzien van binnen Indonesië gevestigde verzekeraars.

42. (1) De Verzekeringskamer is bevoegd aan verzekeraars, in het belang van schuldeischers uit overeenkomsten van levensverzekering, adviezen te verstrekken.

(2) De Verzekeringskamer stelt den verzekeraar, aan wien door de kamer een advies is verstrekt, gedurende een door haar te stellen termijn in de gelegenheid om :

a. de kamer mede te deelen, dat hij zich naar het gegeven advies zal gedragen dan wel

b. zijne bedenkingen tegen het gegeven advies door middel van een vertoogschrift bij de kamer voor te brengen.

(3) De Verzekeringskamer deelt den verzekeraar na de ontvangst van het in lid (2) onder *b* bedoelde vertoogschrift ten spoedigste mede, of zij wijziging, en zoo ja, welke wijziging zij in het uitgebrachte advies heeft aangebracht. (Levensv. 24.)

43. (1) De Verzekeringskamer kan tot openbaarmaking van een advies, als bedoeld in art. 42 lid (1), overgaan:

a. indien de verzekeraar aan de kamer heeft medegedeeld, dat uitgebrachte advies te zullen opvolgen en hij dit desniettemin nalaat, dan wel in strijd daarmee handelt;

b. indien de verzekeraar nalaat binnen den gestelden termijn op het hem uitgebrachte advies te antwoorden, dan wel indien de gemaakte bedenkingen der kamer ongegrond of onbevredigend voorkomen.

(2) De in lid (1) bedoelde openbaarmaking omvat, zoo de verzekeraar dit verlangt, mede de ter zake tusschen de Verzekeringskamer en den verzekeraar gevoerde correspondentie, alsmede het door den verzekeraar ingediende vertoogschrift.

(3) De Verzekeringskamer gaat niet tot openbaarmaking van een door haar uitgebracht advies over, dan na verloop van zestig dagen, nadat zij haar voornemen daartoe aan den verzekeraar heeft kenbaar gemaakt. (Levensv. 25.)

44. (1) Binnen den in art. 43 lid (3) gestelden termijn is de verzekeraar bevoegd zich bij den Directeur van Justitie tegen de in lid (1) van dat art. bedoelde openbaarmaking te verzetten.

(2) Zoolang de Directeur van Justitie op het beroep niet heeft beslist, vindt geen openbaarmaking van het advies plaats. (Levensv. 26.)

§ 3. *Bijzondere bepalingen ten aanzien van buiten Indonesië gevestigde verzekeraars.*

45. De in deze paragraaf voorkomende bepalingen zijn uitsluitend van toepassing ten aanzien van buiten Indonesië gevestigde verzekeraars.

46. (1) Met betrekking tot overeenkomsten van levensverzekering, welke hier te lande zijn gesloten, of welke hier te lande lopende zijn, wordt de verzekeraar geacht woonplaats te hebben gekozen aan het domicilie van zijn vertegenwoordiger, als bedoeld bij art. 16 onder *c* en art. 17 lid (1) onder *d* of, bij ontstentenis van zoodanigen vertegenwoordiger, ten kantore van de Verzekeringskamer.

(2) Met betrekking tot overeenkomsten van levensverzekering welke hier te lande zijn gesloten, zijn bedingen, in strijd met het bepaalde in lid (1), of die, waarbij een buitenlandse rechter als de bij uitsluiting bevoegde wordt aangewezen, van rechtswege nietig.

47. (1) De Verzekeringskamer is bevoegd om tijdelijk in de in art. 16 onder *c* en in art. 17 lid (1) onder *d* bedoelde vertegenwoordiging te voorzien, indien de aangewezen vertegenwoordiger is overleden dan wel, naar het oordeel van de Verzekeringskamer, in de onmogelijkheid verkeert zijn taak als zoodanig naar behooren te vervullen, zoodanig ingeval van toepassing van het bepaalde in art. 49 lid (1).

(2) De in lid (1) bedoelde tijdelijke vertegenwoordiger is, voor zoover door de Verzekeringskamer niet anders is bepaald, bevoegd tot het verrichten van alle handelingen, welke voor de uitoefening van de hem opgedragen taak noodzakelijk zijn.

(3) De in lid (1) bedoelde tijdelijke vertegenwoordiger beëindigt zijn werkzaamheden als zoodanig niet, alvorens door den verzekeraar, ten genoegen van de Verzekeringskamer, in zijn vertegenwoordiging hier te lande is voorzien, dan wel de schorsing bedoeld in art. 49 lid (1) is opgeheven.

(4) De tijdelijke vertegenwoordiger is tegenover den verzekeraar slechts in zooverre aansprakelijk voor schade, welke hij bij de uitoefening van zijn taak aan den verzekeraar heeft toegebracht, als te wijten is aan zijn opzet of grove schuld. De hem toe te kennen vergoeding wordt door

de kamer vastgesteld, doch komt ten laste van den verzekeraar.

48. Bij of krachtens regeeringsverordening kunnen verdere regelen met betrekking tot het hier te lande uitgeoefende bedrijf worden gegeven.

49. (1) Indien der Verzekeringskamer is gebleken, dat door een verzekeraar de bij of krachtens deze ord. gegeven voorschriften niet of niet behoorlijk en te goeder trouw worden nageleefd, is de kamer bevoegd bij een met redenen omkleede beschikking de verklaring, bedoeld in art. 14 lid (1), welke aan den verzekeraar werd afgegeven, te schorsen.

(2) De schorsing heeft tengevolge, dat het den verzekeraar gedurende den tijd, dat die schorsing van kracht is, is verboden met hier te lande woonachtige of gevestigde personen nieuwe overeenkomsten van levensverzekering aan te gaan, alsmede dat de vertegenwoordiger, bedoeld in art. 16 onder c en in art. 17 lid (1) onder d, voor dien tijd zijn bevoegdheid verliest.

(3) Deze schorsing blijft gehandhaafd, totdat door den verzekeraar, ten genoegen van de Verzekeringskamer, is voldaan aan de ingevolge de in lid (1) bedoelde voorschriften op hem rustende verplichtingen, in welk geval de Verzekeringskamer de schorsing opheft.

(4) De beschikking van de Verzekeringskamer, waarbij een schorsing wordt uitgesproken of opgeheven, wordt openbaar gemaakt.

(5) De Verzekeringskamer gaat niet tot schorsing over dan na verloop van zestig dagen, nadat zij haar voornemen daartoe aan den verzekeraar heeft kenbaar gemaakt.

(6) Binnen den in lid (5) gestelden termijn is de verzekeraar bevoegd zich bij den Directeur van Justitie tegen de schorsing te verzetten.

(7) Zoolang de Directeur van Justitie op het beroep niet heeft beslist, vindt geen schorsing plaats.

§ 4. *Van de overdracht van verbintenissen uit levensverzekering of samensmelting van ondernemingen.*

50. (1) Overdracht door den verzekeraar van verbintenissen uit overeenkomsten van levensverzekering aan een anderen verzekeraar kan slechts geschieden bij schriftelijke overeenkomst. (Levensv. 34.)

(2) Iedere overdracht, waarbij de in deze paragraaf voorkomende voorschriften niet zijn in acht genomen, is van rechtswege nietig.

(3) De in deze paragraaf vervatte voorschriften zijn ten aanzien van buiten Indonesië gevestigde verzekeraars slechts van toepassing, voorzover het betreft de overdracht van verbintenissen uit overeenkomsten van levensverzekering, welke hier te lande zijn gesloten.

51. (1) De verzekeraar, die al zijn verbintenissen uit overeenkomsten van levensverzekering, of een deel daarvan, aan een anderen verzekeraar wenscht over te dragen, is verplicht een ontwerp der daartoe strekkende overeenkomst met alle daarbij behorende toelichtende stukken aan de Verzekeringskamer in te zenden.

(2) Bij de stukken moeten worden gevoegd de balansen over het laatst afgesloten boekjaar van beide verzekeraars, opgemaakt met inachtneming van een wetenschappelijke waardeering der voor de loopende overeenkomsten van levensverzekering benoodigde premiereserve. (Levensv. 35, 111.)

52. (1) Indien de Verzekeringskamer aanvankelijk geen bezwaren heeft tegen het in art. 51 lid (1) bedoelde ontwerp, geeft zij daarvan binnen zestig dagen na de ontvangst aan den verzekeraar kennis. Heeft zij wel bezwaren, dan doet zij den verzekeraar binnen gelijken termijn een gemotiveerde uiteenzetting daarvan toekomen.

(2) Binnen zestig dagen na de dagteekening dier uiteenzetting kan de verzekeraar tegen de door de Verzekeringskamer aangevoerde bezwaren bij den Directeur van Justitie in beroep komen door middel van een gemotiveerd beroepschrift. (Levensv. 36, 65.)

53. (1) Indien de Verzekeringskamer tegen het ontwerp aanvankelijk geen bezwaren heeft, of indien door den Directeur van Justitie is beslist, dat hare bezwaren daartegen ongegrond zijn, geeft de verzekeraar, met

inachtneming der door de Verzekeringskamer te geven voorschriften, van de voorgenomen overdracht kennis aan de betrokken polishouders. Daarbij wordt mededeeling gedaan van een door de Verzekeringskamer vast te stellen termijn, binnen welken de betrokken polishouders zich bij de Verzekeringskamer schriftelijk tegen de overdracht kunnen verzetten.

(2) Indien de polishouders, vertegenwoordigende een vierde of meer van het betrokken verzekerde kapitaal, zich binnen den gestelden termijn tegen de overdracht hebben verzet, kan een overdracht niet volgen, ook niet ten aanzien van hen, die zich tegen de overdracht niet hebben verzet. De Verzekeringskamer doet daarvan mededeeling aan den verzekeraar.

(3) Indien zich niet binnen den gestelden termijn polishouders, vertegenwoordigende een vierde of meer van het betrokken verzekerde kapitaal, tegen de overdracht hebben verzet, geeft de Verzekeringskamer aan den verzekeraar een schriftelijke verklaring af, inhoudende dat de voorgenomen overdracht kan volgen. (Ord. levensv. 66.)

(4) Indien de verzekeraar meent dat de Verzekeringskamer hem een verklaring als bedoeld in lid (3), ten onrechte onthoudt, kan hij bij den Directeur van Justitie in beroep komen door middel van een gemotiveerd beroepschrift.

(5) Iedere overdracht, met inachtneming van het bepaalde in dit art. tot stand gekomen, is verbindend ten aanzien van alle belanghebbenden. (Levensv. 37.)

54. Onder de in art. 50 bedoelde overdracht wordt mede begrepen :

a. samensmelting der onderneming met eene andere tot eene nieuwe onderneming, in welk geval de bepalingen omtrent overdracht van het bedrijf door ieder der ondernemingen moeten worden inachtgenomen ; (Levensv. 38.)

b. het herverzekeren van de geheele portefeuille tot het volle bedrag der verplichtingen ;

c. iedere rechtshandeling, welke naar het oordeel van de Verzekeringskamer met die bedoeld onder a en b is gelijk te stellen.

HOOFDSTUK IV.

Van het tijdelijke bijzondere toezicht.

55. (1) Indien buitengewone omstandigheden de normale voortzetting van het bedrijf van een verzekeraar in gevaar brengen kan de Directeur van Justitie de Verzekeringskamer bij openbaar te maken besluit machtingen voor bepaalden of onbepaalden tijd voor het geheele bedrijf of voor een in die machtiging aan te duiden deel van het bedrijf van dien verzekeraar, de bedrijfsvoering daaronder begrepen, bindende aanwijzingen te geven.

(2) Een machtiging, als bedoeld in lid (1), wordt niet verleend dan op voorstel of na ingewonnen advies van de Verzekeringskamer en na verhoor althans behoorlijke oproeping van den verzekeraar of zijn vertegenwoordiger.

(3) (Toeg. S. 49-392.) Bij het besluit, als bedoeld in lid (1), kunnen bepalingen van dit hoofdstuk worden aangewezen, welke niet zullen gelden ten aanzien van de betrokken verzekeraar.

56. (Gew. S. 49-392.) (1) Zodra de in art. 55 lid (1) bedoelde machtiging verleend is, stelt de Verzekeringskamer een tijdstip vast waarop de in dat art. bedoelde buitengewone omstandigheden geacht worden een aanvang te hebben genomen.

(2) De betaalde premien, voorzover vervallen na het in lid (1) bedoelde tijdstip en voor het tijdstip dat de bedoelde machtiging haar kracht verliest, zowel op voor eerstbedoeld tijdstip als op nadien gesloten overeenkomsten van levensverzekering, vormen met de daarvoor in de plaats tredende waarden en daaruit voortvloeiende inkomsten een fonds, dat door de verzekeraar afzonderlijk moet worden geadmistreerd, met inachtneming van door de Verzekeringskamer gegeven aanwijzingen. Aan het fonds mogen, behoudens verwisseling van waarden geen waarden worden onttrokken dan voor zover betrekking hebbende op door de

Verzekeringskamer goedgekeurde overschotten of ter nakoming van de in lid (3) bedoelde verplichtingen.

(3) De waarden van het fonds, als bedoeld in lid (2), strekken uitsluitend tot zekerheid voor de nakoming van de verplichtingen van de verzekeraar voorzover deze naar het oordeel van de Verzekeringskamer, geacht moeten worden te zijn voortgesproten uit de in lid (2) bedoelde premien. Andere vorderingen zijn daarop niet verhaalbaar.

57. (1) De Verzekeringskamer kan krachtens de machtiging, bedoeld in art. 55 lid (1), tijdelijk aan beperkingen onderwerpen de rechten uit overeenkomsten van levensverzekering, welke betrekking hebben op:

- a. het afkopen en premie-vrijmaken, daaronder begrepen zoodanige handeling als naar het oordeel van de kamer met afkoop is gelijk te stellen;
- b. het verstrekken van leeningen;
- c. uitkeeringen en restituties van reeds betaalde premien. (Ord. levensv. 121.)

(2) Iedere beperking, als bedoeld in lid (1), bindt zoowel den verzekeraar als den schuldeischer.

58. De machtiging, bedoeld in art. 55 lid (1), heeft tengevolge, dat de daarbij betrokken verzekeraar gedurende den tijd, dat die machtiging van kracht is:

- a. niet hoofdelijk aansprakelijk kan worden gesteld voor de naleving van verplichtingen, voortvloeiende uit overeenkomsten van levensverzekering, welke die verzekeraar gezamenlijk met andere verzekeraars mocht hebben aangegaan;

- b. niet kan worden aangesproken uit hoofde van door hem gestelde borgtocht ten aanzien van overeenkomsten van levensverzekering,

- c. geen zekerheid mag stellen, welke ten gevolge heeft, dat een of meer schuldeischers uit overeenkomsten van levensverzekering boven andere zoodanige schuldeischers worden bevoorrecht.

59. (1) Gedurende den tijd, dat een ingevolge het bepaalde bij art. 55 lid (1) gegeven machtiging van kracht is, kan ten aanzien van den verzekeraar de in art. 70 lid (1) bedoelde maatregel niet worden toegepast noch kan die verzekeraar in staat van faillissement worden verklaard anders dan op verzoek van de Verzekeringskamer.

(2) Executoriale of conservatoire maatregelen kunnen gedurende dien tijd niet dan na verkregen toestemming van de Verzekeringskamer tegen den verzekeraar worden genomen; gelegde beslagen vervallen.

(3) (Toeg. S. 49—392.) Ingeval ten aanzien van de verzekeraar de in art. 70 lid (1) bedoelde maatregel wordt toegepast of hij in staat van faillissement wordt verklaard, houdt de gegeven machtiging van rechtswege op van kracht te zijn, onverminderd het bepaalde in art. 56 lid (3).

60. (1) De Verzekeringskamer kan krachtens de in art. 55 lid (1) bedoelde machtiging, indien zij daartoe termen aanwezig acht, een deskundige belasten met de dagelijksche leiding van het bedrijf van den verzekeraar. (Ord. levensv. 113.)

(2) Alvorens daartoe over te gaan stelt de kamer den verzekeraar in de gelegenheid binnen een door haar te stellen termijn ten genoegen van de kamer zelf in de leiding van zijn bedrijf te voorzien.

61. (1) De ingevolge art. 60 lid (1) aangewezen deskundige is, voorzover door de Verzekeringskamer niet anders is bepaald, bevoegd tot het verrichten van alle handelingen, welke rechtens door de bestuurders en commissarissen van den verzekeraar mogen worden verricht, alsmede tot het verrichten van andere beheersdaden, waartoe de deskundige door de Verzekeringskamer mocht zijn gemachtigd.

(2) Het bepaalde bij art. 47 lid (4) is van overeenkomstige toepassing.

62. (Gew. S. 49—392.) Het bepaalde bij de artt. 50 tot en met 54 is mede van toepassing op de geheele of gedeeltelijke overdracht van de verplichtingen uit overeenkomsten van levensverzekering rustende op verzekeraars, ten aanzien van wier bedrijf een machtiging, als bedoeld in art. 55 lid (1), is verleend.

Bij S. 49—392 zijn artt. 63—66 vervallen en is art. 67 gewijzigd.

67. Een machtiging, als bedoeld in art. 55 lid (1), wordt bij openbaar te maken besluit, hetzij op advies van de Verzekeringskamer na den verzekeraar te hebben gehoord, hetzij op verzoek van den verzekeraar na de Verzekeringskamer te hebben gehoord, door den Directeur van Justitie ingetrokken, indien de verzekeraar weder in staat moet worden geacht zijn bedrijf normaal voort te zetten.

HOOFDSTUK V.

Van de bijzondere voorzieningen in het belang van de gezamenlijke schuldeischers.

(Ord. levensv. 121.)

68. De in dit hoofdstuk voorkomende bepalingen zijn uitsluitend van toepassing ten aanzien van binnen Indonesië gevestigde verzekeraars.

69. Op verzekeraars is het gemeene recht inzake het verkrijgen van surséance van betaling niet van toepassing. (F. 212v.; Levensv. 40¹.)

70. (1) Wanneer naar redelijkerwijze is te voorzien een verzekeraar in de toekomst niet aan zijne verplichtingen zal kunnen voldoen, wordt, hetzij op zijn eigen verzoek, hetzij op verzoek van de Verzekeringskamer, ten aanzien van dien verzekeraar door den raad van justitie te Djakarta verklaard, dat hij verkeert in een toestand, welke in het belang van de gezamenlijke schuldeischers bijzondere voorziening behoeft. (Ord. levensv. 59¹, 77, 80; Levensv. 40².)

(2) Een verzoek, als bedoeld in lid (1), wordt, wanneer het door een verzekeraar wordt gedaan, door een procureur ondertekend.

71. (1) Een verzoek, als bedoeld in art. 70 lid (1) wordt door de Verzekeringskamer niet gedaan dan na verkregen machtiging van den Directeur van Justitie en door den verzekeraar niet dan na verkregen machtiging van de Verzekeringskamer.

(2) De Directeur van Justitie stelt, zoo dikwijls de Verzekeringskamer om de verleening van zoodanige machtiging heeft verzocht, een termijn vast, waarbinnen de verzekeraar in de gelegenheid wordt gesteld van zijn bezwaren te doen blijken.

72. Bestuurders en commissarissen, die redenen hebben te veronderstellen, dat de door hen bestuurde verzekeraar in de toekomst niet aan zijne verplichtingen zal kunnen voldoen, zijn verplicht om de Verzekeringskamer van hun inzicht, onder mededeeling van de redenen, kennis te geven. (Levensv. 40³, 111.)

73. (1) De behandeling van een verzoek, als bedoeld in art. 70 lid (1), geschiedt met den meesten spoed in raadkamer.

(2) De raad van justitie kan de bestuurders en commissarissen van den verzekeraar, alsmede getuigen en deskundigen doen oproepen en hooren.

(3) De oproeping geschiedt bij aangeteekenden dienstbrief van den griffier dan wel door aanzegging door een dienaar van de openbare macht.

(4) De opgeroepen zijn verplicht te verschijnen en de gevorderde voorlichting te geven, getuigenis af te leggen dan wel de gevraagde inlichtingen te verschaffen. (Levensv. 113.)

(5) Indien een opgeroepene ten dage en ure voor zijn verhoor bepaald niet is verschenen, kan de raad van justitie bij verdere oproepingen tevens bevelen, dat hij ten bepaalde dage door de openbare macht worde voorgeleid. Dit bevel wordt door de zorg van den officier van justitie ten uitvoer gelegd. (Levensv. 41.)

74. (1) De raad van justitie is bevoegd inzage te nemen van boeken en bescheiden van den verzekeraar. Hij, die de boeken en bescheiden onder zich heeft, is desgevorderd verplicht deze daartoe open te leggen.

(2) De inzage van boeken en bescheiden kan geschieden ter plaatse, waar deze zich bevinden. (Levensv. 42¹.)

(3) De inzage kan worden opgedragen aan één of meer leden van den raad van justitie alsmede aan één of meer deskundigen, daartoe door den raad van justitie aangewezen. (Levensv. 42³.)

(4) Indien het onderzoek moet plaats hebben elders dan te Djakarta, kan daarmede ook worden belast de residentierechter, binnen wiens rechtsgebied het onderzoek moet geschieden.

(5) De raad van justitie, alsmede zijn leden en de deskundigen aan wie de inzage is opgedragen, hebben met de hen vergezellende personen te allen tijde toegang tot de plaatsen, waar de boeken en bescheiden zich bevinden of vermoed worden zich te bevinden.

(6) Wordt hun de toegang geweigerd, dan verschaffen zij zich dien desnoods met behulp van den sterken arm. (Levensv. 42*.)

(7) De aanwezige bestuurders en commissarissen zijn verplicht, zonder dat alsdan eene oproeping wordt vereischt, de voorlichting te geven, welke wordt gevorderd door den raad van justitie of zijne leden of de deskundigen, aan wie de inzage van boeken en bescheiden is opgedragen. (Levensv. 41, 113.)

75. (1) De raad van justitie geeft geene beschikking dan nadat de verzekeraar is gehoord, althans behoorlijk opgeroepen en de Verzekeringskamer is gehoord.

(2) Bij het verhoor van getuigen en deskundigen, alsmede bij de inzage van boeken en bescheiden, kunnen bestuurders en commissarissen van den verzekeraar, zoo zij dit wenschen, tegenwoordig zijn. (Levensv. 43.)

76. (1) De beschikking van den raad van justitie is met redenen omkleed.

(2) Zij wordt, indien het verzoek wordt toegewezen, in het openbaar uitgesproken en is uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande eenige daartegen gerichte voorziening en desnoods op de minuut. (Levensv. 44.)

77. Wanneer een verzoek, als bedoeld in art. 70 lid (1), aanhangig is tegelijk met een verzoek, aangifte of vordering tot faillietverklaring, wordt de behandeling van het verzoek, de aangifte, of de vordering tot faillietverklaring geschorst, totdat op het in art. 70 lid (1) bedoelde verzoek is beschikt en deze beschikking in kracht van gewijsde is gegaan. Wordt bij gewijsde verklaard, dat de verzekeraar verkeert in een toestand, welke in het belang der gezamenlijke schuldeischers bijzondere voorziening behoeft, dan vervalt het verzoek, de aangifte of de vordering tot faillietverklaring van rechtswege. (Levensv. 46.)

78. Een uittreksel uit de uitspraak, waarbij het verzoek is toegewezen, vermeldende naam, zetel en bedrijf van den verzekeraar en den dag der uitspraak, wordt door een griffier van den raad van justitie onverwijld openbaar gemaakt. Gelijke bekendmaking geschiedt van het in kracht van gewijsde gaan van 's raads beschikking. (Levensv. 47.)

79. (1) Van de beschikking van den raad van justitie staat gedurende dertig dagen na den dag der uitspraak of den datum der beschikking hooger beroep open bij het Hooggerechtshof van Indonesië.

(2) Dit beroep komt toe aan de Verzekeringskamer, aan iederen schuldeischer, alsmede aan den verzekeraar. Het wordt aanhangig gemaakt bij verzoekschrift. (Levensv. 48.)

(3) De artt. 73, 74, 75, 76 en 78 zijn op de behandeling van het hooger beroep van overeenkomstige toepassing.

80. (1) De verklaring, bedoeld bij art. 70 lid (1), is van kracht hetzij voor onbepaalden tijd, hetzij gedurende een bij die verklaring te stellen termijn.

(2) De verklaring houdt van rechtswege op van kracht te zijn, ingeval de verzekeraar in staat van faillissement wordt verklaard.

(3) Een termijn, als bedoeld in lid (1), kan door den raad van justitie te Djakarta op voordracht van de Verzekeringskamer telkens worden verlengd, na verhoor, althans behoorlijke oproeping, van den verzekeraar. Hangende een verzoek om verlenging blijft de verklaring, bedoeld bij art. 70 lid (1), van kracht.

(4) De verklaring, bedoeld bij art. 70 lid (1), kan door den in lid (3) bedoelden raad van justitie op voordracht van de Verzekeringskamer te allen tijde worden ingetrokken.

(5) Het afloopen van den termijn, gedurende welken de verklaring

van kracht was, wordt door den griffier van den raad van justitie openbaar gemaakt.

(3) Een beschikking, als bedoeld in lid (3) en lid (4), wordt in het openbaar uitgesproken en onverwijld door den griffier openbaar gemaakt.

(7) Tegen een beschikking, als bedoeld in lid (3) en lid (4), staat binnen veertien dagen hooger beroep open bij het Hooggerechtshof van Indonesië. Het bepaalde bij art. 79 lid (2) is daarbij van overeenkomstige toepassing.

(8) Het bepaalde in lid (6) is op de beschikking van het Hooggerechtshof van overeenkomstige toepassing.

81. (1) De uitspraak, waarbij het verzoek wordt toegewezen heeft tengevolge dat de verzekeraar niet kan worden genoodzaakt tot nakoming van zijne verplichtingen. Alle aangevangen executiën worden geschorst. Gelegde beslagen vervallen.

(2) De uitspraak heeft mede tengevolge, dat de verzekeraar niet in staat van faillissement kan worden verklaard dan op verzoek van de Verzekeringskamer.

(3) Het bepaalde bij lid (1) geldt niet voor vorderingen, welke voortvloeien uit handelingen, door den verzekeraar na de uitspraak verricht, alsmede voor de vorderingen, ten aanzien waarvan ingevolge het gemeene recht inzake surséance van betaling wegens den aan de vorderingen verbonden voorrang of wegens den aard der vordering de surséance niet werkt, en wel voorzover zulks het geval is.

(4) De uitspraak werkt niet ten voordeele van de medeschuldenaren en borgen van den verzekeraar. (Levensv. 56; F. 239.)

82. Na de uitspraak, waarbij het verzoek is toegewezen, kan de verzekeraar, op straffe van nietigheid, geene handeling verrichten zonder bijstand of machtiging van de Verzekeringskamer, behoudens het bepaalde bij art. 89. (Levensv. 49.)

83. De vorderingen op den verzekeraar, welke voortvloeien uit handelingen, door hem verricht gedurende den tijd dat de verklaring, bedoeld bij art. 70 lid (1), van kracht is, zijn bevoorrecht op alle roerende en onroerende goederen van den verzekeraar. Dit voorrecht gaat in rang onmiddellijk vooraf aan dat, hetwelk door de wettelijke bepalingen is toegekend aan de begrafeniskosten. (Bw. 1149-2°; Levensv. 66.)

84. (1) De Verzekeringskamer waakt voor de belangen der gezamenlijke schuldeischers van den verzekeraar, ten aanzien van wien is verklaard, dat hij verkeert in een toestand, welke in het belang van de gezamenlijke schuldeischers bijzondere voorziening behoeft.

(2) Zij geeft aan bestuurders en commissarissen van den verzekeraar de voorschriften, welke zij in het belang der schuldeischers noodig acht.

(3) Wordt ingevolge de statuten of reglementen van den verzekeraar voor eenige handeling een besluit der aandeelhouders of leden vereischt, dan kan, bij weigering om het besluit te nemen, het besluit worden vervangen door een machtiging van de Verzekeringskamer. (Levensv. 50.)

85. De Verzekeringskamer kan op verzoek van den belanghebbende, ingediend binnen drie maanden na het in kracht van gewijsde gaan van de in art. 70 lid (1) bedoelde uitspraak, onder door haar te stellen voorwaarden vernietigen het royement van een overeenkomst van levensverzekering, geschied op grond van wanbetaling van premien, welke kennelijk een gevolg was van gegronde vrees voor het in gebreke blijven van den verzekeraar in de nakoming van zijn verplichtingen. (Levensv. 63.)

86. (1) Indien de verzekeraar geen bevoegd bestuur heeft, wordt daarin door de Verzekeringskamer voorzien.

(2) In de in het bestuur openvallende plaatsen kan door de Verzekeringskamer worden voorzien.

87. (1) De Verzekeringskamer is te allen tijde bevoegd bestuurders of commissarissen namens den verzekeraar te ontslaan en al of niet anderen in dezer plaats aan te wijzen. Zij zal tot dit ontslag overgaan, voorzover zij niet de handhaving van eenigen bestuurder of commissaris in het belang der schuldeischers wenschelijk acht.

(2) Bij dit ontslag worden, wanneer de betrokkene in dienstbetrekking

tot den verzekeraar staat, tenzij aanwezig is een dringende reden, als bedoeld in art. 1603o van het Burgerlijk Wetboek, tenminste de wettelijke termijnen in acht genomen, met dien verstande dat een opzeggingstermijn van vier maanden in ieder geval voldoende is.

(3) Als dringende reden voor ontslag wordt mede aangemerkt het niet of niet behoorlijk medewerken met de Verzekeringskamer en het veronachtzamen of niet nakomen van de door of vanwege de kamer gegeven voorschriften, dan wel van de uit deze ord. voortvloeiende verplichtingen.

88. (1) De Verzekeringskamer kan zich ter vervulling van de bij art. 84 lid (2) omschreven taak, zoonoodig onder door haar te stellen voorwaarden, doen vervangen.

(2) Indien tusschen dengene, die ingevolge lid (1) met de uitoefening van de door de Verzekeringskamer opgedragen taak is belast, en de bestuurders of commissarissen van den verzekeraar een geschil ontstaat, beslist de Verzekeringskamer. (Levensv. 53.)

(3) Voor de toepassing van deze ord. worden, behoudens het bepaalde in lid (2), de handelingen en beslissingen van de in dat lid bedoelde door de Verzekeringskamer aangewezen personen als handelingen of beslissingen van de kamer aangemerkt.

89. (1) De Verzekeringskamer kan besluiten, dat alle handelingen of in het bijzonder aangewezen handelingen door den verzekeraar kunnen worden verricht, in plaats van met haar bijstand of machtiging, met bijstand of machtiging van door haar aangewezen personen, dan wel, dat nader omschreven handelingen door den verzekeraar rechtsgeldig kunnen worden verricht, zonder dat eenige bijstand of machtiging wordt vereischt.

(2) Een besluit, als bedoeld in lid (1), wordt openbaar gemaakt. (Levensv. 54.)

90. Bestuurders en commissarissen van den verzekeraar zijn verplicht aan de Verzekeringskamer en de door deze aangewezen personen, bedoeld bij art. 88 en art. 89, alle gevraagde inlichtingen te verschaffen. (Levensv. 55, 113.)

91. (1) In- en uitschulden van den verzekeraar door een schuldeischer of schuldenaar van den verzekeraar, overgenomen na de openbaarmaking van de verklaring, bedoeld in art. 70 lid (1), of niet te goeder trouw vóór die openbaarmaking, kunnen door hem niet in vergelijking worden gebracht, zoolang de verklaring van kracht is, alsmede gedurende het faillissement van den verzekeraar, indien die verklaring door faillissement ophoudt van kracht te zijn.

(2) De schuldenaar van den verzekeraar, die zijn schuld wil vergelijken met eene schuldvordering aan order of toonder, is gehouden als tegenover een derde te bewijzen, dat hij reeds op het oogenblik der openbaarmaking der verklaring te goeder trouw gerechtigd was tot die vordering. (Levensv. 57; Bw. 1425v.; F. 52v.)

92. (1) Met betrekking tot wederkeerige overeenkomsten in het algemeen en huurovereenkomsten alsmede arbeidsovereenkomsten in het bijzonder, waarbij de verzekeraar, ten aanzien waarvan een verklaring, als bedoeld in art. 70 lid (1), van kracht is, partij is, vindt het bepaalde bij de artt. 234, 236 en 237 van de Faillissements-verordening overeenkomstige toepassing.

(2) Met betrekking tot de voldoening eener schuld aan den verzekeraar, nadat de uitspraak, houdende een verklaring, als bedoeld in art. 70 lid (1), was gegeven, vindt art. 238 van de Faillissements-verordening overeenkomstige toepassing. (Levensv. 58.)

93. (1) Indien de toestand van den verzekeraar geheel of gedeeltelijk is te wijten aan opzet of grove schuld van een vroegeren of tegenwoordigen bestuurder of commissaris, kan de Verzekeringskamer namens den verzekeraar van dien bestuurder of commissaris vergoeding van kosten, schaden en interessen vorderen.

(2) Hetgeen een vroegere of tegenwoordige bestuurder of commissaris als zoodanig van den verzekeraar heeft genoten door eenige uitkeering,

welke uit de winst behoort te worden bestreden, kan door de Verzekeringskamer namens den verzekeraar van dien bestuurder of commissaris worden teruggevorderd, wanneer blijkt, dat de uitkeering niet werd bestreden uit werkelijk gemaakte winst, ook al is de toestand van den verzekeraar niet aan dien bestuurder of commissaris te wijten. (Levensv. 60.)

94. (1) In de rechtsverhoudingen, waarin de verzekeraar partij is, met uitzondering van die als en voor zoover bedoeld bij art. 81 lid (3), kan wijziging worden gebracht bij of krachtens eene met redenen omkleede beschikking van den raad van justitie te Djakarta, genomen op voordracht van de Verzekeringskamer, na verhoor of behoorlijke oproeping van den verzekeraar.

(2) Wijzigingen als in lid (1) bedoeld mogen niet verzwaring van de verplichtingen van de wederpartij van den verzekeraar inhouden.

(3) Wanneer de wijzigingen inhouden de overdracht van rechten en verplichtingen van den verzekeraar aan een derde, is geen beteekening aan noch medewerking van de wederpartij vereischt.

(4) Een beschikking, als bedoeld bij lid (1), wordt in het openbaar uitgesproken en onverwijld door den griffier openbaar gemaakt.

(5) Tegen een beschikking, als bedoeld in lid (1), staat binnen negentig dagen hooger beroep open bij het Hooggerechtshof van Indonesië. Dit beroep komt toe aan de Verzekeringskamer, aan iederen schuldeischer, alsmede aan den verzekeraar. Het wordt aanhangig gemaakt bij verzoekschrift.

(6) Het bepaalde in lid (4) is op de beschikking van het Hooggerechtshof van overeenkomstige toepassing. (Levensv. 61.)

95. (1) De Verzekeringskamer brengt zoo spoedig mogelijk aan den Gouverneur-Generaal een beredeneerd verslag uit omtrent den toestand van het bedrijf van den verzekeraar, omtrent de wijze waarop het beheer is gevoerd en omtrent de verantwoordelijkheid van vroegere of tegenwoordige bestuurders voor dat beheer.

(2) Het verslag wordt door de Verzekeringskamer openbaar gemaakt, (Levensv. 59.)

96. De kosten, welke het gevolg zijn van de toepassing van dit hoofdstuk, komen ten laste van den verzekeraar.

97. Voor de toepassing van de artt. 226, 398, 399 en 403 van het Wetboek van Strafrecht wordt de rechtstoestand, waarin een verzekeraar verkeert, zoolang te zijnen aanzien een verklaring, als bedoeld in art. 70 lid (1), van kracht is, met faillissement gelijk gesteld. (Levensv. 77).

HOOFDSTUK VI.

Van het faillissement van verzekeraars.

(Ord. levensv. 121.)

98. (1) Op verzekeraars is het gemeene recht inzake faillissement van toepassing behoudens het bepaalde in dit hoofdstuk.

(2) Het bepaalde in lid (1) geldt mede voor Indonesische maatschappijen op aandeelen, als verzekeraars optredende. De Ord. op de gerechtelijke vereffening van Indonesische rechtspersonen (S. 1939 No. 571)* is op hen niet van toepassing.

99. (1) Een verzekeraar wordt in staat van faillissement verklaard, indien dit in het belang van de gezamenlijke schuldeischers noodzakelijk moet worden geacht ook zonder dat hij verkeert in den toestand, dat hij heeft opgehouden te betalen. (F. I, 6.)

(2) Het faillissement heeft ten gevolge, dat de verklaring, als bedoeld in art. 14 lid (1), welke aan den gefailleerde werd afgegeven, van rechtswege is vervallen.

100. (1) Uitsluitend de raad van justitie te Djakarta is bevoegd van verzoeken, aangiften of vorderingen tot faillietverklaring van verzekeraars kennis te nemen, ook in het geval, dat de verzekeraar niet in het rechtsgebied van dien raad is gevestigd of kantoor houdt.

(2) Tot rechter-commissaris wordt benoemd een lid van den raad van

justitie, binnen wiens rechtsgebied de gefailleerde is gevestigd of kantoor houdt.

101. (1) De Verzekeringskamer is bevoegd een verzoek tot faillietverklaring van een verzekeraar in te dienen. (Ord. levensv. 8.)

(2) Een verzoek, als bedoeld in lid (1), wordt voor de Verzekeringskamer niet gedaan, dan na verkregen machtiging van den Directeur van Justitie.

102. (1) De raad van justitie doet geen uitspraak op een door een ander dan de Verzekeringskamer ingediende aanvraag tot faillietverklaring van een verzekeraar, dan na de kamer te hebben gehoord.

(2) De behandeling van een faillissementsaanvraag wordt door den raad van justitie tot een door den raad te bepalen naderen rechtsdag uitgesteld, indien de kamer ter gelegenheid van het in lid (1) bedoelde verhoor mocht te kennen geven, dat zij zich met betrekking tot de mogelijkheid van toepassing van de in Hoofdstuk IV en Hoofdstuk V bedoelde maatregelen wenschte te beraden.

103. (1) Tegen iedere beslissing van den raad van justitie op een verzoek, aangifte of vordering tot faillietverklaring van een verzekeraar staat voor de Verzekeringskamer gedurende acht dagen na den dag der uitspraak of der afwijzing hooger beroep open op het Hooggerechtshof.

(2) Op een door een ander dan de Verzekeringskamer ingesteld hooger beroep wordt geen uitspraak gedaan, dan nadat de kamer is gehoord.

104. (1) De Weeskamer gevestigd ter plaatse van den raad van justitie, binnen wiens rechtsgebied de gefailleerde is gevestigd of kantoor houdt, is belast met het beheer en de vereffening van den faillieten boedel.

(2) De Weeskamer wordt bij de uitoefening van haar taak bijgestaan door een door den raad van justitie te Djakarta, hetzij bij de uitspraak van faillietverklaring, hetzij bij afzonderlijke beschikking op voordracht van de Verzekeringskamer benoemden deskundige. (Ord. levensv. 110.)

(3) De Weeskamer neemt geen beslissing in afwijking van het gevoelen van den deskundige dan met goedkeuring van den rechter-commissaris.

105. (1) De Verzekeringskamer is bevoegd de Weeskamer met betrekking tot het beheer en de vereffening van den faillieten boedel gevraagd en ongevraagd van advies te dienen.

(2) Van de door haar ingevolge het bepaalde bij lid (1) gegeven adviezen doet de Verzekeringskamer mededeeling aan den rechter-commissaris.

106. (1) Alle vorderingen uit overeenkomsten van levensverzekering door den gefailleerde gesloten worden vereffend naar den stand op den dag der faillietverklaring.

(2) Premiën, welke na de uitspraak van het faillissement mochten zijn betaald, doch niet verschuldigd waren, worden aan den rechthebbende gerestitueerd.

107. (1) Vorderingen uit overeenkomsten van levensverzekering worden ook zonder dat deze ter verificatie zijn ingediend voor haar waarde op den dag der faillietverklaring op de lijst van voorloopig erkende schuldvorderingen opgebracht, voor zoover van het bestaan dier vorderingen blijkt uit de boeken en bescheiden van den gefailleerde.

(2) De Verzekeringskamer is bevoegd vorderingen uit overeenkomsten van levensverzekering ter verificatie in te dienen.

(3) De Verzekeringskamer is bevoegd ter verificatievergadering de afwezige schuldeischers uit overeenkomsten van levensverzekering te vertegenwoordigen, zonder dat daartoe een machtiging is vereischt.

108. (1) Het ontwerp van een accoord wordt met inachtneming van den in art. 135 lid (1) van de Faillissements-verordening gestelden termijn mede aan de Verzekeringskamer toegezonden.

(2) Indien de Verzekeringskamer het aangeboden accoord niet aanneemelijk acht, geeft zij daarvan kennis aan den rechter-commissaris en de Weeskamer.

(3) De Verzekeringskamer is bevoegd bij de in lid (2) bedoelde kennisgeving aan te geven, in welk opzicht het ontwerp-accoord wijziging behoeft om het voor haar aanneemelijk te doen zijn.

109. (1) Iedere ontwerp-uitdeelslijst, welke de Weeskamer ter goedkeuring aan den rechter-commissaris toezendt, brengt zij tevens onverwijld ter kennis van de Verzekeringskamer.

(2) De Verzekeringskamer is bevoegd bij den rechter-commissaris hare bemerkingen op het in lid (1) bedoelde ontwerp voor te brengen.

(3) De rechter-commissaris zal de Verzekeringskamer op haar verzoek een termijn van tenminste veertien dagen toestaan, waarbinnen zij van hare in lid (2) omschreven bevoegdheid kan gebruik maken.

(4) Tegen een door den rechter-commissaris goedgekeurde uitdeelslijst kan de Verzekeringskamer, indien en voor zoover met hare bemerkingen tegen het ontwerp geen rekening werd gehouden, op de in art. 179 van de Faillissements-verordening omschreven wijze in verzet komen.

110. De aan een deskundige, bedoeld in art. 104 lid (2), toe te kennen vergoeding wordt door den rechter-commissaris vastgesteld; deze vergoeding wordt mede als uitgave op de uitdeelslijst opgebracht.

HOOFDSTUK VII.

Strafbepalingen.

111. (1) Overtreding van het in art. 14 lid (1) vervatte verbod en niet, niet tijdige of niet behoorlijke naleving van een bij of krachtens het bepaalde in de artt. 19 onder a, 21, 27, 31, 33 lid (1), 37 lid (1), 38 lid (1), 39, 51 en 72 opgelegde verplichting wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste tienduizend gulden. (Ord. levensv. 116.)

(2) (*Toeg. S. 49—392.*) Met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste vijfhonderd gulden wordt gestraft hij die, uit enigerlei hoofde optredende voor een onderneming welke het levensverzekeringbedrijf uitoefent, teweegbrengt, dat het in art. 14 gestelde verbod wordt overtreden.

112. Op overtreding van een bij een regeeringsverordening ter uitvoering van deze ord. strafbaar gesteld feit kan als straf worden gesteld hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste tweeduizend gulden.

113. (1) Hij die, ingevolge de bij of krachtens deze ord. gegeven voorschriften, verplicht is tot het verstrekken van gegevens of inlichtingen, tot het geven van voorlichting, dan wel tot het openleggen van boeken en bescheiden, en

a. desniettemin nalaat, ook nadat hij daartoe mondeling of schriftelijk is aangemaand, de van hem gevorderde inlichtingen en gegevens te verstrekken of voorlichting te geven, dan wel weigerachtig mocht blijven tot de van hem gevorderde openlegging over te gaan of zijne daartoe noodzakelijke medewerking te verleen, en

b. opzettelijk onware of onjuiste inlichtingen of gegevens verstrekt, onware of onjuiste voorlichting geeft,

c. inlichtingen of gegevens verstrekt of voorlichting geeft, waarvan hij de onwaarheid of onjuistheid vermoedt, of redelijkerwijze moet vermoeden,

wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

(2) Met dezelfde straf wordt gestraft hij, die, ter verkrijging van een verklaring, als bedoeld in art. 14 lid (1), opzettelijk onjuiste of onware inlichtingen verstrekt dan wel inlichtingen of gegevens verstrekt, waarvan hij de onjuistheid vermoedt of redelijkerwijs moet vermoeden. (Ord. levensv. 116.)

114. Het is een ieder verboden, hetgeen hem in zijn ambt, betrekking of hoedanigheid ten gevolge van de uitvoering van deze ord. nopens de zaken of werkzaamheden van een onderneming, welke het levensverzekeringbedrijf uitoefent, blijkt of wordt medegedeeld, verder bekend te maken dan noodig is voor de juiste uitoefening van dat ambt, die betrekking of die hoedanigheid.

115. (1) Hij, die opzettelijk de bij art. 114 opgelegde geheimhouding

schenkt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste één jaar of geldboete van ten hoogste eenduizend gulden.

(2) Hij, aan wiens schuld schending van de bij art. 114 opgelegde geheimhouding is te wijten, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste vijfduizend gulden. (Ord. levensv. 116.)

116. (1) De in art. 113 en art. 115 strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als misdrijven.

(2) De in art. 111 strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als overtredingen.

117. (1) Indien een bij of krachtens deze ord. strafbaar gesteld feit wordt begaan door of vanwege een rechtspersoon, wordt de strafvervolg-ing ingesteld en de straf uitgesproken tegen de in Indonesië gevestigde bestuurders of vertegenwoordigers van den rechtspersoon.

(2) (*Toeg. S. 49-392.*) Het bepaalde bij het vorige lid vindt overeenkomstige toepassing ten aanzien van rechtspersonen, optredende als bestuurder of vertegenwoordiger van een andere rechtspersoon.

(3) Bij veroordeeling tot geldboete blijft in de in lid (1) bedoelde gevallen het bepaalde in art. 30 lid (2) van het Wetb. van Strafrecht buiten toepassing.

(4) Opgelegde geldboeten zijn verhaalbaar op het vermogen van den veroordeelde en van den rechtspersoon. De ten uitvoerlegging geschiedt op dezelfde wijze als omtrent de ten uitvoerlegging in burgerlijke zaken is bepaald, met dien verstande dat, wanneer de voor den veroordeelde geldende bepalingen van het burgerlijk procesrecht de tusschenkomst van een rechterlijke autoriteit vorderen, die tusschenkomst wordt verzocht door den ambtenaar, met de executie van het vonnis belast en dat de executie plaats heeft bij den dagelijkschen rechter van den veroordeelde, ook al is de rechtspersoon in burgerlijke zaken niet aan diens rechtsmacht onderworpen.

118. Met het opsporen van de bij of krachtens deze ord. strafbaar gestelde feiten zijn, behalve de personen, die in het algemeen zijn belast met het opsporen van strafbare feiten, mede belast de Voorzitter en de leden van de Verzekeringskamer, alsmede het personeel van die kamer, dat met contrôlewerkzaamheden is belast.

119. (1) De opsporingsambtenaren hebben te allen tijde met de hen vergezellende personen toegang tot alle plaatsen, waarvan zij betreding voor een goede vervulling van hun taak noodig oordeelen.

(2) Indien aan opsporingsambtenaren en de hen vergezellende personen de toegang wordt geweigerd, verschaffen zij zich dien desnoods met behulp van den sterken arm.

HOOFDSTUK VIII.

Slotbepalingen.

120. (1) Van verzekeraars kan een bij of krachtens regeeringsverordening vast te stellen bijdrage in de kosten verbonden aan de uitvoering van deze ord. worden geheven.

(2) De wijze van heffing en invordering van de in lid (1) bedoelde bijdrage wordt bij regeeringsverordening geregeld. (Verord. levensv. 11v.)

(3) Het bepaalde bij art. 39 lid (2) en lid (3) van de Ord. op de vennootschapsbelasting 1925* alsmede het bepaalde bij art. 40 lid (1) dier ord. is ten aanzien van de heffing van de in lid (1) bedoelde bijdrage van overeenkomstige toepassing.

121. Alle stukken, opgemaakt ter voldoening aan de bepalingen van Hoofdstuk V en Hoofdstuk VI van deze ord., alsmede aan door de Verzekeringskamer ter uitvoering van art. 57 lid (1) te geven voorschriften, zijn vrij van zegelrecht.

122. Zoo dikwijls een ter uitvoering van deze ord. genomen besluit of beschikking dan wel een bekendstelling moet worden openbaar gemaakt, geschiedt die openbaarmaking door plaatsing in de Javasche Courant.

inwerkingtreding van deze ord. in Indonesië het levensverzekeringbedrijf uitoefenen, op bij regeeringsverordening te bepalen wijze ontheffing worden verleend. (Verord. levensv. 22.)

132 a. (Toeg. S. 49—392 met terugw. 1 Mei '41.) De in art. 19a onder 1 bedoelde verplichting geldt ten aanzien van buiten Indonesië gevestigde ondernemingen, welke op het tijdstip van inwerkingtreding van deze ord. hier te lande gesloten overeenkomsten van levensverzekering lopende hebben, eerst na verloop van drie jaren, gerekend van het tijdstip dat de in art. 129 bedoelde, eventueel ingevolge dat art. verlengde termijn eindigt.

132 b. (Toeg. S. 49—392 met terugw. 1 Mei '41.) De kapitaal-eisen, gesteld bij of krachtens het bepaalde in paragraaf 2 van hoofdstuk II gelden niet voor binnen Indonesië gevestigde naamloze vennootschappen en onderlinge maatschappijen in de zin van het Wetboek van Koophandel, welke hier te lande het levensverzekeringbedrijf uitoefenen op het tijdstip van inwerkingtreding van deze ord. of op het tijdstip, dat deze ord. ingevolge het bepaalde in art. 125 op haar van toepassing wordt, noch voor binnen Indonesië gevestigde ondernemingen, welke op één der bedoelde tijdstippen hier te lande het levensverzekeringbedrijf uitoefenen en zijn omgezet in een naamloze vennootschap of zodanige onderlinge maatschappij voor het verloop van de in art. 129 bedoelde, eventueel ingevolge dat art. verlengde termijn. Het bepaalde in art. 20 is niet van toepassing op binnen Indonesië gevestigde rechtspersonen, andere dan de genoemde, welke hier te lande het levensverzekeringbedrijf uitoefenen op één der genoemde tijdstippen.

133. (1) Aan de verplichtingen, opgelegd bij art. 39 en art. 40, moet voor het eerst in 1942 worden voldaan.

(2) Op verzoek van den verzekeraar kunnen de in lid (1) bedoelde verplichtingen door den Directeur van Justitie voor een door hem te bepalen termijn geheel of gedeeltelijk worden opgeschort.

Bij S. 49—392 art. 1 zijn in bovenstaande Ord. op het levensverzekeringbedrijf wijzigingen aangebracht, die in de tekst zijn verwerkt, verder is daarbij bepaald:

Art. 2. De bepalingen van hoofdstuk IV van de Ord. op het levensverzekeringbedrijf, zoals deze luiden ingevolge de daarin bij art. 1 aangebrachte wijzigingen, zijn, voorzover betreft die in art. 1 onder XIX, XX en XXIII voor het vervolg mede van toepassing op ondernemingen ten aanzien van welke een machtiging, als bedoeld in art. 55 van de Ord. op het levensverzekeringbedrijf van kracht is op het tijdstip, dat deze ord. in werking treedt.

Art. 3. Deze ord. treedt in werking met ingang van de dertigste dag volgende op die van afkondiging. Het bepaalde in art. 1 onder XXIX, XXX en XXXI werkt terug tot 1 Mei 1941. (Afgk. 23 Dec. 1949.)

Verordening op het Levensverzekeringbedrijf.

(Reg. verord. v. 19 April 1941.) S. 41—114. (i.w.g. 1 Mei 1941.)

Toelichting, Bb. 15108.

Consid. Dat Hij, overwegende dat ter uitvoering van de ord. op het levensverzekeringbedrijf (S. 1941 No. 101) het noodig is het navolgende te bepalen.

§ 1. Definities.

Art. 1. In deze verordening wordt verstaan onder:
ordonnantie: de ord. op het levensverzekeringbedrijf (S. 1941 No. 101);
verklaring: de in art. 14 lid (1) der ord. bedoelde verklaring.

§ 2. Van de bewijsstukken ter verkrijging van een verklaring.

2. Ter verkrijging van een verklaring moeten, behoudens het bepaalde bij art. 4, door binnen het Koninkrijk gevestigde ondernemingen, behalve

de bij de ord. voorgeschreven stukken, aan de Verzekeringskamer worden overgelegd:

1°. voor zoover een naamlooze vennootschap betreft, het bewijs, dat op de acte harer oprichting of een ontwerp daarvan alsmede op daarin aangebrachte wijzigingen de voorgeschreven bewilliging of verklaring van geen bezwaar is verkregen;

2°. het bewijs, dat de acte op de daarvoor voorgeschreven wijze is openbaar gemaakt;

3°. het bewijs, dat de storting van het geplaatste kapitaal, voor zoover daartoe krachtens overeenkomst of wettelijk voorschrift de verplichting bestaat, heeft plaats gehad;

4°. een opgave van de namen van bestuurders en commissarissen;

5°. voor zoover de buiten Indonesië gevestigde ondernemingen betreft, het bewijs, dat is voldaan aan de in art. 19 (lid 1) onder a van de ord. bedoelde verplichting.

3. Ter verkrijging van een verklaring moet door buiten het Koninkrijk gevestigde ondernemingen, behalve de bij de ord. voorgeschreven stukken, aan de Verzekeringskamer worden overgelegd:

1°. het bewijs, dat zij ten aanzien van de grootte van het maatschappelijk of waarborgkapitaal voldoen aan bij of krachtens de ord. gestelden eisch;

2°. een opgave van de namen van bestuurders en commissarissen;

3°. het bewijs, dat is voldaan aan de in art. 19 lid (1) sub a van de ord. bedoelde verplichting.

4. De Verzekeringskamer is bevoegd ten aanzien van ondernemingen, welke in het bezit zijn van een verklaring als bedoeld in art. 18 en art. 19 van de wet op het levensverzekeringbedrijf (N.S. 1922 No. 716, I.S. 1923 No. 176) met andere door haar te bepalen gegevens genoeg te nemen.

5. De in art. 17 lid (1) sub b der ord. bedoelde autoriteit wordt door de Verzekeringskamer aangewezen.

6. Alle bescheiden en gegevens, welke ter verkrijging van een verklaring worden overgelegd, moeten ten genoegen van de Verzekeringskamer zijn gewaarmerkt.

7. Het model der verklaring wordt door den Gouverneur-Generaal vastgesteld.

§ 3. *Van de ongevraagd aan de Verzekeringskamer te verstrekken inlichtingen omtrent de inrichting van het bedrijf.*

8. Verzekeraars zijn verplicht onverwijld ongevraagd aan de Verzekeringskamer mededeeling te doen van wijzigingen in hetgeen krachtens het bepaalde in art. 2 onder 4°, art. 3 onder 2° en art. 18 van deze verordening is opgegeven.

§ 4. *Van het maatschappelijk of waarborgkapitaal.*

9. (Gew. S. 41-559.) De in art. 30 van de ord. bedoelde voorschriften worden gegeven door den Directeur van Justitie.

10. (Gew. S. 41-559.) Het in art. 30 van de ord. bedoelde maatschappelijk of waarborgkapitaal behoeft in geen geval meer te bedragen dan één millioen gulden.

§ 5. *Van de bijdrage in de kosten.*

11. (1) Als bijdrage in de kosten van de Verzekeringskamer over eenig jaar is de verzekeraar verschuldigd:

a. $\frac{1}{4}$ % van het in het aan dat jaar voorafgaande boekjaar invorderbaar geworden bedrag aan termijnpremiën;

b. $\frac{1}{10}$ % van het in het aan dat jaar voorafgaande boekjaar invorderbaar geworden bedrag aan eenmalige premiën.

(2) De in lid (1) bedoelde bedragen worden berekend over het premie-inkomen uit het bedrijf in Indonesië.

(3) Van het in lid (1) en lid (2) bedoelde premie-inkomen mag in aftrek worden gebracht;

a. het aan herverzekering verschuldigde bedrag, voor zoover dit bij de berekening van de bijdrage van den ontvangenden herverzekeraar in rekening wordt gebracht;

b. de koopsom ontvangen bij overneming van een portefeuille van een anderen verzekeraar.

(4) Premiën in vreemde valuta worden omgerekend in Indonesisch geld door gebruikmaking van den officieelen wisselkoers van den laatsten dag van het boekjaar. Voor zoover een officieele notering ontbreekt, zal door de Verzekeringskamer in overleg met De Javasche Bank een omrekenkoers worden vastgesteld.

(5) Voor zoover naar het oordeel van de Verzekeringskamer een onderneming kan worden beschouwd een voortzetting te zijn van een onderneming, welke in den loop van het jaar, waarover de bijdrage moet worden berekend, heeft opgehouden te bestaan, zal het premie-inkomen van deze gerekend worden te behooren tot dat van de voortzettende onderneming.

12. (*Gew. S. 48—251.*) (1) De bijdrage van iederen verzekeraar wordt voor einde Augustus van elk jaar door de Verzekeringskamer vastgesteld.

(2) Indien de verzekeraar nalaat vóór den door de Verzekeringskamer vastgestellten datum de gegevens omtrent het premie-inkomen in te zenden, kan het premie-inkomen door de Verzekeringskamer geschat en dit geschatte bedrag als basis voor de vaststelling der bijdrage worden gebruikt.

(3) De Verzekeringskamer brengt zoo spoedig mogelijk het bedrag der vastgestelde bijdrage ter kennis van den betrokken verzekeraar onder mededeeling waar, wanneer en hoe de betaling moet geschieden.

(4) (*Torg. S. 48—251.*) Indien tijdige vaststelling van een bijdrage onmogelijk blijkt, is het Hoofd van het Departement van Justitie bevoegd de in het eerste lid gestelde termijn te verlengen.

13. De Verzekeringskamer heeft gedurende twee jaren na vaststelling der bijdrage het recht deze te herzien, indien haar de onjuistheid van het haar opgegeven premie-inkomen is gebleken.

14. Indien een verzekeraar zich bezwaard mocht gevoelen over de vaststelling van het premie-inkomen, waarover de door hem verschuldigde bijdrage is berekend, kan hij gedurende één maand na den datum, waarop de in art. 12 lid (3) bedoelde kennisgeving hem werd gedaan, in beroep komen bij den Directeur van Justitie, die in hoogste instantie beslist.

Slotbepalingen.

15. De ord. is niet van toepassing op natuurlijke en rechtspersonen, die het levensverzekeringbedrijf uitoefenen, doch zich tot geen hogere uitkeering hebben verbonden dan vierhonderd negen en negentig gulden per persoon en per gebeurtenis.

16. (1) Deze verordening treedt in werking tegelijk met de ord. (1 Mei 1941.)

(2) Zij kan worden aangehaald onder den titel „Verordening op het levensverzekeringbedrijf”.

Overgangsbepalingen.

17. (*Gew. S. 47—103 met terugw. 1 Mei '41.*) Alle natuurlijke en rechtspersonen, op wie de ord. van toepassing is, zijn verplicht vóór 1 December 1947 aan de Verzekeringskamer op te geven den naam, waaronder het bedrijf wordt uitgeoefend, alsmede de plaats van vestiging.

18. De in art. 17 bedoelde personen zijn verplicht bij de in dat art. bedoelde opgave

1e. tevens te vermelden of zij in de overeenkomsten van levensverzekering vaste verzekerde bedragen toezeggen of gegarandeerde minimum bedragen dan wel of de toegezegde uitkeeringen noch vaste noch minimum bedragen zijn, alsmede of hun bedrijf geheel of gedeeltelijk is gericht op volksverzekering;

2e. over te leggen:

a. statuten en reglementen hunner onderneming, onder mededeeling welke het rechtskarakter der onderneming naar hunne meening is;
b. de geldende tarieven en verzekeringsvoorwaarden;
c. de jaarverslagen over de laatste 10 jaar;
d. opgave der verzekerde bedragen, gesplitst naar de verschillende landen, waar de onderneming werkzaam is, benevens de hiervoor benodigde premie-reserves;

e. uitvoerige gegevens omtrent de gevolgde wijze van reserve-berekening, voor zooverre deze niet tot bijzonderheden in de jaarverslagen zijn vermeld;

f. voor zooverre niet reeds in het jaarverslag opgenomen, eene specificatie der beleggingen, met uitzondering van polisbeleggingen, effectenbeleggingen en prolongaties, met dien verstande, dat omtrent de onroerende goederen en hypotheeken voor elk pand afzonderlijk moet worden vermeld, zoowel het bedrag en het jaar der jongste taxatie, als de aard en de ligging van het pand; omtrent de effecten de methode van waardeering benevens de gebezigde koersen;

g. opgave voor elk land afzonderlijk van de waarde der beleggingen, welke verbonden zijn voor buitenlandsche portefeuilles;

h. opgave van de waarde der beleggingen tot dekking van premie-reserves, welke zijn verbonden

1e. ten bate van enkele of bepaalde groepen van verzekerden;

2e. ingevolge herverzekeringscontracten in binnen- of buitenland;

i. opgave van de verplichtingen in vreemde valuta en van de beleggingen en overige activa in dezelfde valuta, een en ander voor zoover niet begrepen onder g.

19. (Gew. S. 47—103 met terugw. 1 Mei '41.) De in art. 18 bedoelde opgaven betreffen den stand per een door de Verzekeringskamer aan te geven datum.

20. Voor buiten het Koninkrijk gevestigde ondernemingen gelden de volgende afwijkingen op het in art. 18 bepaalde:

a. De in dat art. onder 2e d bedoelde opgaven hebben slechts betrekking op verzekeringen gesloten met in Indonesië gevestigde personen. Zoo mogelijk moet deze opgave gesplitst worden naar verzekeringen toebehoorende aan Nederlandsche onderdanen en niet-Nederlandsche onderdanen.

Indien tot deze portefeuille ook verzekeringen behooren, welke in andere dan Indonesische munt loopen, worden de verzekerde bedragen en premie-reserves naar de muntsoorten gesplitst.

b. De in dat art. onder 2e f bedoelde opgaven worden vervangen door een opgave van beleggingen, welke in verband met art. 19 der ord. als dekking der premie-reserve voor de Indonesische portefeuille zouden kunnen dienen.

c. De onder g, h en i bedoelde opgaven vervallen.

21. Ten aanzien van diegenen der in art. 17 bedoelde personen, wier bedrijf zich mede uitstrekt tot het Rijk in Europa, kan de Verzekeringskamer op verzoek van betrokkenen de verplichting tot indiening van door de Kamer te bepalen opgaven tot een door haar te bepalen tijdstip opschorten.

22. Ontheffing als bedoeld in art. 132 van de ord. wordt op verzoek van de onderneming verleend door den Directeur van Justitie, de Verzekeringskamer gehoord.

23. (1) Over het jaar 1941 is als bijdrage in de kosten van de Verzekeringskamer verschuldigd twee/derde gedeelte van het op den voet van art. 11 berekende bedrag.

(2) De bijdrage wordt met afwijking in zooverre van het bepaalde in art. 12, voor het jaar 1941 zoo spoedig mogelijk door de Verzekeringskamer vastgesteld.

24. (Toeg. S. 48—251 met terugw. 1 Mei '41.) In afwijking van het bepaalde in art. 11 wordt over de jaren 1942 tot en met 1947 geen

bijdrage geheven.

25. (Toeg. S. 48—251.) Het Hoofd van het Departement van Justitie is, gehoord de Verzekeringskamer, bevoegd aan verzekeraars, welke als begrafenisfondsen moeten worden aangemerkt, van de bijdrage bedoeld in art. 11, over één of meer der jaren 1948 tot en met 1955, geheel of gedeeltelijk ontheffing te verlenen voorzover de gevolgen van de in art. 1 onder 7 der Ord. Herstel Rechtsverkeer genoemde bijzondere omstandigheden het heffen der bijdrage zeer bezwaarlijk maken. (Verb. bl. 21-5-49.)

Regeling van een in te stellen onderzoek naar het levensverzekeringbedrijf.

(Ord. van 6 Nov. 1928.) S. 28—509. (iwig. 10 Nov. 28.)

Hieronder is gevolgd de tekst, zooals afgekondigd bij S. 41—358, zonder afzonderlijke vermelding der bij S. 41—102 gebrachte wijzigingen.

Considerans : Dat Hij, een onderzoek willende doen instellen naar het levensverzekeringbedrijf hier te lande en voorts den met dit onderzoek te belasten functionaris eenige bevoegdheden willende toekennen, ten einde hem in staat te stellen zich de voor de uitvoering van zijn opdracht benodigde inlichtingen te verschaffen ;

Art. 1. (1) Omtrent den aard, den omvang en de werkwijze van de binnen Indonesië werkzame levensverzekeringbedrijven in den zin van de Ord. op het levensverzekeringbedrijf voor zoover die ord. daar niet op van toepassing is, kan door de in art. 4 van die ord. bedoelde Verzekeringskamer een onderzoek worden ingesteld.

(2) Door den Directeur van Justitie kan aan de Verzekeringskamer worden opgedragen een onderzoek in te stellen naar het bedrijf van andere instellingen, welke prestaties in geld of in natura al dan niet afhankelijk van het leven of den dood van den mensch toezeggen, waarvan het tijdstip van levering onbepaald is.

2. Een ieder is verplicht op verzoek van de Verzekeringskamer, zoo mondeling als schriftelijk, alle hem ten dienste staande door de Kamer voor het in art. 1 bedoelde onderzoek noodig geoordeelde inlichtingen en gegevens te verschaffen.

3. De bij of krachtens de ord. op het levensverzekeringbedrijf gegeven voorschriften met betrekking tot de oproeping en het verhoor van getuigen en deskundigen en tot openlegging van boeken en andere bescheiden zijn op een ingevolge deze ord. in te stellen onderzoek van overeenkomstige toepassing.

4. Het is een ieder verboden, hetgeen hem in zijn ambt, betrekking of hoedanigheid ten gevolge van de uitvoering of toepassing van de beide vorige artikelen blijkt of medegedeeld wordt, verder bekend te maken dan dat ambt, die betrekking of die hoedanigheid met zich brengt.

5. (1) Hij, die opzettelijk de bij art. 4 opgelegde geheimhouding schendt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zes honderd gulden met of zonder ontzetting van het recht om ambten te bekleeden.

(2) Hij, aan wiens schuld schending van die geheimhouding te wijten is, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden.

(3) In de gevallen, bedoeld in de twee voorafgaande leden, heeft geen vervolging plaats dan op klachte van hem te wiens aanzien de geheimhouding geschonden is.

(4) Hij, die opzettelijk eenige handeling van de Verzekeringskamer of van de deskundigen bedoeld in art. 3, waartoe deze bij dat artikel zijn bevoegd verklaard, belet, belemmert of vrijdelt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier maanden en twee weken of geldboete van ten hoogste zes honderd gulden.

(5) Hij, die niet voldoet aan een der verplichtingen opgelegd bij art. 2